754/06

Den 28. august 2006 blev i sag nr. 67.835:

xxx xxxxxxxxx xxxxxxxx
xxxxxxxxx xxxx xxxxxxxxx
xxxx xxxxxxxxx

mod

Forsikrings-Aktieselskabet Alka
Engelholm Alle 1
2630 Taastrup

afsagt sålydende

k e n d e l s e :

Forsikringstageren, der via Dansk Metalarbejderforbund har kollektiv fritidsulykkesforsikring i Forsikrings-Aktieselskabet Alka, klager over selskabets afvisning af at yde erstatning i anledning af anmeldte ulykkestilfælde i henholdsvis 1991 og 1998.

Selskabet har afvist at yde erstatning med henvisning til, at et eventuelt krav er forældet i henhold til Forsikringsaftalelovens § 29.

Det fremgår af sagen, at klageren ved skadeanmeldelse af 18/3 2005 har anmeldt en skade på højre skulder. Traumet indtraf under en håndboldkamp den 30/12 1991. Klageren har i anmeldelsen anført, at han hen over årene har været tilset af egen læge, på skadestue m.v., men altid fået oplyst, at der ikke var noget galt. Klagerens praktiserende læge har i sin journal den 7/1 1992 bl.a. anført diagnosen Rotator cuff læsion.
I begyndelsesattesten bekræftes denne oplysning, ligesom det tillige fremgår, at der ikke er anvist nogen behandling hos fysioterapeut eller andet i anledning heraf.

Den 1/3 1998 fik klageren igen et traume mod højre skulder - ligeledes i forbindelse med håndbold. Af journalen fra Å. hospital af 2/3 1998 fremgår:

"**Objektivt:**

Begge skuldre er symmetriske. Der er ingen hævelse eller misfarvning sv.t. højre skulder. Pt. har smerter ved palpation sv.t. ledkapslen foran. Ingen smerter på knogler. Der er fleksions- og abduktionsindskrænkning pga. smerter. Der er normal bevægelighed og neurovaskulære forhold distalt. Der er ingen mistanke om fraktur.
Behandling:
Løs mitella til smertefrihed."

De følgende år oplevede klageren jag i skulderen, ligesom han i 2004 oplevede manglende sensibilitet i huden på kraniet. På baggrund heraf anbefalede lægerne i V. en MR-scanning for at afdække en eventuel sammenhæng mellem den manglende sensibilitet og skuldergenerne.

Af journal fra Å. hospital af 27/10 2004 fremgår:

"27.10.04 TELEFONISK SAMTALE
Samtale med pt. Forklarer ham om MR-scanning, der viser en SLAP-læsion.
Skal have en ambulant tid, og her stillingtagen til evt. artroskopi evt. efterfulgt af åben stabiliserende operation."

Klageren blev opereret den 7/3 2005.

Over for nævnet har klageren ved klageskema af 3/10 2005 nedlagt påstand om, at selskabet skal anerkende skaden som dækningsberettigende og anerkende, at kravet ikke er forældet.

Klageren har til støtte for sin påstand anført:

"Fået opereret skulder i 2005 - 4 ledbånd overrevet. Skadens opståen? Jeg har angivet 2 tidspunkter (1991+1998), hvor skaden kan være sket. Har været undersøgt mv. ved begge begivenheder, men ingen læger har før i 2004 kunnet konstatere, at der var noget alvorligt galt. Jeg har haft lange perioder, hvor jeg ingen problemer har haft med min skulder. Kun hvis jeg har overbelastet den, har jeg fået smerter. Jeg har på intet tidspunkt taget smertestillende piller i et længere tidsrum, det har max. været 1 dag med panodil. (Alka får det til at lyde som om jeg har være på smertestillende me-

dicin). Det korte af det lange: Jeg har ikke haft anledning til at tro, at jeg havde en skade, der kunne give et varigt mén - ikke før i 2004. Straks jeg fik denne viden anmeldte jeg skaden."

Selskabet har ved skrivelse af 9/11 2005 til nævnet fastholdt sin afgørelse. Selskabet har til støtte herfor anført:

"Et krav grundet i forsikringsaftalen anses for forfaldet 14 dages efter det tidspunkt, hvor de kendsgerninger der danner grundlag for kravet, er indtrådt, hvilket vil sige, når ulykken er sket, og dens følger har vist sig.

At være bekendt med kravet, og bekendt med at det er forfaldet i Forsikringsaftalelovens forstand betyder, at man er klar over, at de gener man har stammer fra ulykkestilfældet, og at der ikke kan gøres mere lægeligt for at bedre disse gener.

I henhold til praksis anses et personskadekrav som forfaldet på det tidspunkt, hvor klagers tilstand ikke bliver bedre.

Skadelidte skal med andre ord ikke være klar over at skaden har eller vil give et varigt mén for at kravet anses for forfaldet.

…

Den lægelige 'behandling' af klager i forbindelse med skaden i 1991 bestod udelukkende i en henvendelse til egen læge og ikke yderligere. Klager har ikke herefter modtaget behandling som følge af skaden. Umiddelbart efter skaden i 1998 opsøgte klager også læge, men modtog ej heller i anledning af denne skade yderligere behandling.

Først i april 2004 opsøgte klager læge - angiveligt ikke for sin skulderskade - men for tilbagevendende tilfælde af sovende fornemmelse i højre side af ansigtet. I den forbindelse blev der foretaget en MR scanning som viste forskellige læsioner i klagers højre skulderled, som der efterfølgende er foretaget operation for.

…

4. 67.835

Klagers tilstand efter den første skade må i henhold til de lægelige oplysninger anses for stationær og forfaldet primo 1992, hvorfor klagers eventuelle krav som følge af denne skade er forældet ved udgangen af 1994 i henhold til den 2 årige forældelsesfrist i forsikringsaftalelovens § 29, og endeligt forældet i henhold til den 5 årige forældelsesfrist primo 1997.

For så vidt angår skaden den 1. marts 1998 er et eventuelt krav ligeledes forældet. Efter lovens 2-årige frist den 31. december 2000 og efter den 5-årige frist på et ikke nærmere specificeret tidspunkt i 2003."

Klageren har efterfølgende ved skrivelse af 21/11 2005 til nævnet bl.a. anført:

"Alka skriver også, at der ikke er ført bevis for, at den sovende fornemmelse i mit ansigt/arm har noget med skulderens skade at gøre. Der må jeg slutte modsætningsvis og konkludere, at efter min skulderoperation, er denne gene ophørt. Hvor meget mere bevis skal der føres for sådan sammenhæng?!

Alka skriver videre: 'at det at være bekendt med et krav og bekendt med at det er forfaldet, betyder at man er klar over, at de gener, man har, stammer fra ulykkestilfældet og at der ikke kan gøres mere lægeligt for at bedre disse gener'.

…

Jeg har jo på intet tidspunkt fra 1991 frem til 2004 kunnet dokumentere et krav i forhold til min ulykkesforsikring. Jeg ville have kunnet ringe til selskabet og oplyse, at jeg var faldet ved håndboldspil og slået min skulder. Og hvad så? Der var jo ingen lægelig begrundelse for et krav. Så skulle jeg jo ringe hver gang, jeg klemmer en finger eller får lidt ondt i ryggen, fordi jeg glider i noget på gulvet - det er da vel ikke meningen med en ulykkesforsikring?! Jeg er gået til læge de 2 gange, hvor jeg er faldet og fået ondt i skulderen. Så har jeg fået at vide, at det var der ikke mere i, andet end jeg måtte holde min skulder lidt i ro i en periode."

Af forsikringsbetingelserne fremgår:

"**AFSNIT 12**

ANMEKDELSE AF SKADETILFÆLDE:

Enhver skade skal uden unødigt ophold anmeldes til ALKA."

Nævnets flertal udtaler:
Forsikringsaftalelovens 5 årige forældelsesfrist løber fra kravets forfaldstidspunkt, og dette gælder i modsætning til den almindelige forældelsesregel i 1908-loven uanset forsikredes viden om krav og forfald. Da nævnet må lægge til grund, at kravet forfaldt mere end 5 år før, at skaden blev anmeldt til selskabet, kan nævnet ikke pålægge selskabet at betale erstatning.

Nævnets mindretal finder, at klageren ikke har haft grund til at tro, at han havde en skade, der kunne give grundlag for erstatning hos selskabet, og stemmer derfor for at pålægge selskabet at betale erstatning.

Efter udfaldet af stemmeafgivningen

b e s t e m m e s :

Klagen kan ikke tages til følge.

Poul Sørensen
formand